

Demlendikçe Duygular

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Aralık 2021

Müşkülüm mü, hafız ve içime sızan o rahmet gibi...

Efkârın iz düşümü ne ki?
Aşkın künyesinde saklı kanamalı
Dizelerden ördüğüm bir avuç hüznün nasıl da kaybolur gizlice
Atar damarı ömrün
Şah damarımdan da yakın huzurun nidası
Bazen bir fısıltı adımı çağırır
Bazen sessizlik ve huzur peşinde olduğum
Derinlerde saklı bunca duygunun
Ansızın vuku bulduğu
Ve telaşla örterken üstünü hayallerimin...
Reddi güç kabulü güç
Ah, hayat denen Nevbahar'ın.

Mucizelerin tohumu baş verdi verecek
Müridi mi huzurun?
Elbet defterde saklı kayıtları her beşerin
Başarmak da yarıda kalmak da bizim
Elimizde saklı ve nice mucize...
Hele ki; "ol" dedi mi Rabbim
Ve taziyelerimi sunduğum dünde kalan hüznün.

Bir tutam neşeden öte
Haz etmenin mucizevi varlığı
Haiz olmaksızın sonsuzluğa
Hamt etmenin ta kendisi
Fitratına yakın her fırtına
Bazense durulan sular denizler gibi...

Devinen heceler
Dalgalı yüreğin meali köpüren bazı bazı
Kopup da geldiğim dünün mecazi firarı
Yarına dönük yüzü asalet yüklü yüreğin.

Mevsimler örülü
Nidalar kayıp
Nazenin parmakları rüzgârın
Bazen hüzün bazen tütün kokan
Rengiyle ismarladığı şafak gök kuşağının
Demlendikçe duygular
Varsa yoksa İlahi Aşkın hasretiyle...

Mübalağa edilesi değil üstelik
Gerçeğin ve huzurun ta kendisi
Hazanla seken bir taş gibi
Mevsimin güneş açan gözleri
Saklı fidanlar en derinde
Kökü ve sevginin muadili
Kaynakçası insanlığın ve merhametin ırmağı
Rabbine yakın
Aşka dönük yüzü insanlığın.